

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Комисия по земеделие и развитие на селските райони

6.7.2009

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: **КОМИТОЛОГИЯ**

Въведение: Какво представлява комитологията?

Подобно на националните законодателни системи, европейските институции са развили система за изпълнителни мерки, тъй като не всичко може да бъде решено от законодателя в основните законодателни актове. Комисията, в качеството си на изпълнителен орган на ЕС, носи отговорност за приемането на такива изпълнителни мерки (вж. чл. 202 от ДЕО). Тази задача се делегира на специализирани комитети в рамките на Комисията, в които делегати експерти от министерствата на държавите-членки заседават редовно. Поради тази система на комитети, процедурите за решения относно изпълнителни мерки обикновено са наричани „комитология”.

Всеки основен законодателен акт определя делегирането на правомощия за (специфични) изпълнителни мерки на един (или няколко) специфични комитета, като използва една или няколко от специфичните процедури, предвидени в „Решението относно комитологията”.¹

Процедурите

Решението относно комитологията от 1999 г. предвижда три процедури (по

¹ Решение 1999/468/ЕО от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, 17.7.1999 г.; консолидирана версия в ОВ С 255, 21.10.2006 г., стр.4)

консултиране, управление и регулиране).

- **Процедурата по консултиране** предоставя вземането на решение на Комисията (която взема предвид становището на комитета).
- При **процедурата по управление** Съветът може да вземе различно решение, ако комитетът приеме отрицателно становище. Въпреки това, Съветът не може да отхвърли мярката, предложена от Комисията. Процедурата по управление обикновено не се използва за изпълнителни мерки в рамките на Общата селскостопанска политика.
- **Процедурата по регулиране** е по-ограничителна за Комисията. Ако комитетът не одобри проектомярката, Съветът може да я отхвърли (с квалифицирано мнозинство).

Парламентът многократно призовава за подобрени права на контрол по отношение на актовете, свързани с комитологията, които се основават на законодателство, прието по **процедурата на съвместно вземане на решение**. През 2006 г. беше въведена новата **процедура по регулиране с контрол (ПРК)** (член 5а от Решението относно комитологията).

ПРК следва да се прилага за мерки „от общ характер”, които изменят „несъществени елементи” от основен правен акт¹ (който е бил приет по процедурата на съвместно вземане на решение).

Съгласно тази процедура по регулиране с контрол Европейският парламент, като се произнася с мнозинството от своите членове, има право на **вето** върху решение на Комисията, ако не е съгласен със съдържанието на мярката (вж. също член 88 от Правилника за дейността на ЕП).

Какво означава комитологията на практика?

Комисията редовно изпраща на Европейския парламент всички проекти на мерки в рамките на процедурата по комитология и свързаната с това информация. ГД „Председателство” я изпраща на комисията, компетентна за основния правен акт (и на комисиите, сезирани за становище). Секретариатът на комисията предава информацията на членовете и на администраторите на политическите групи.

За комисията по земеделие и развитие на селските райони до момента повечето мерки в рамките на комитологията са свързани с процедури по управление, които се съобщават на Европейския парламент само „за сведение”.

Редица мерки (които често се отнасят до законодателството относно безопасността на храните) включват „правото на контрол” на ЕП съгласно процедурата по регулиране. Съгласно член 8 от Решение 1999/468/ЕО Европейският парламент може да приеме (**в срок от един месец**) резолюция, в която изразява становището си, че такива мерки биха **превишили изпълнителните правомощия**, делегирани на Комисията в основния акт. Ако компетентна е комисията по земеделие, нейният секретариат определя краен

¹ Вж. член 2, параграф 2 от Решение 1999/468/ЕО, изменено с Решение 2006/512/ЕО

срок за предлагане на такова възражение срещу мярката.

Мерките, които попадат в обхвата на новата процедура по регулиране с контрол (ПРК), предоставят ефективни права на контрол (и отговорности) на Европейския парламент. Ако мнозинството от неговите членове приемат резолюция, с която се повдига възражение срещу проектомярката, проектомярката няма да бъде приета от Комисията, която впоследствие може да внесе изменен проект или да представи законодателно предложение.

Обикновено Европейският парламент има срок от **три месеца** да се противопостави на проектомярката. В надлежно обосновани изключителни случаи даден основен законодателен акт може да предвижда удължаване или съкращаване на сроковете. Когато изпраща проектомярката на членовете, секретариатът определя съответен краен срок за реагиране, за да се даде възможност за прилагане в определения срок на процедурата, посочена в член 88 от Правилника за дейността на ЕП.

(NB: Откакто се прилага процедурата по регулиране с контрол, ЕП е приел две официални резолюции, с които се повдигат възражения срещу проектомерки съгласно процедурата по регулиране с контрол¹)

За допълнителна информация:

Отделът за помирителни процедури и процедури за съвместно вземане на решение в ГД „Вътрешни политики” публикува подробно ръководство по комитология за членовете на ЕП.

Позовавания:

- Решение на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (1999/468/ЕО) (Консолидирана версия)
- Споразумение между Европейския парламент и Комисията относно условията и реда за изпълнение на Решение на Съвета 1999/468/ЕО относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ С143, 10.6.2008 г., стр.1)
- Правилник за дейността на Европейския парламент, член 88

Договорът от Лисабон съдържа разпоредба, която изрично регламентира условията и реда за т.нар. делегирани актове, които променят или допълват несъществени законодателни норми (които ще заменят ПРК). Независимо от това, текущите процедури ще останат в сила за онези мерки, които са основани на действащо

¹ Резолюция от 6 май 2009 г. относно посочването на консумацията на енергия на етикети на телевизори и Резолюция от 16 декември 2008 г. относно техническите разпоредби относно управлението на риска

законодателство. В допълнение Договорът от Лисабон предвижда възможността за прехвърляне на изпълнителни правомощия на Комисията посредством регламент, приет по процедурата на съвместно вземане на решение.

Ако имате други въпроси, не се колебайте да се свържете със секретариата на комисията по земеделие и развитие на селските райони или с колегите от Отдела за процедури за съвместно вземане на решение.